

Til lovforslag nr. L 144. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 25. april 1990

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v.

(Rateforsikring som risikoforsikring, fordeling af pensionsafgift mellem Færøerne og Danmark, bonus m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af disse spørgsmål og ministerens besvarelse heraf er optrykt som bilag 1 til denne betænkning.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlig henvendelse fra Assurandør-Societetet. Den henvendelse er sammen med ministerens kommentarer hertil optrykt som bilag 2 til denne betænkning.

Der er af skatteministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis, Fremskridtspartiets og Centrum-Demokraternes medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og til de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag og de af skatteministeren stillede ændringsforslag, som mindretallet har tiltrådt eller vil tiltræde.

Et *tredje mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og til de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF og CD):

1) Nr. 5 affattes således:

»5. § 18 A, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Omregning skal dog ikke ske i tilfælde, hvor indbetalingerne nedsættes eller ophører på grund af ejerens død eller invaliditet og dette efter policevilkårene eller aftalen med pengeinstituttet berettiger til præmiefritagelse, opsat udbetaling eller påbegyndelse af udbetalingerne.««

Af et *mindretal* (FP):

2) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 18 A, stk. 1, indsættes som nyt 4. pkt.:

»Ved omregningen bortses fra de første 2.000 kroners indbetalingsnedsættelser, som den skattepligtige har i det pågældende skatteår.««

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF, FP og CD):

3) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 18 A, stk. 1, indsættes efter 3. pkt. som nye punktummer:

»Omregning skal heller ikke ske i tilfælde, hvor indbetalingerne nedsættes med indtil 2.000 kr. eller den indbetaling, der ophører, udgjorde 2.000 kr. eller derunder. Fritagelse for sidstnævnte omregning gælder dog kun et beløb op til 2.000 kr. årligt for den skattepligtige.«

Af et *mindretal* (FP):

4) I den under nr. 7 foreslåede § 18 A, stk. 3, ændres »70 pct.« til: »56 pct.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF, FP og CD):

5) Nr. 8 affattes således:

»8. I § 21 A indsættes efter stk. 2:

»Stk. 3. Er der foretaget indbetaling som nævnt i stk. 1 eller stk. 2, kan der ved ophævelse af ordningen tilbagebetales et beløb svarende til indbetalingen med påløbne renter i det pågældende indkomstår. De påløbne renter, der tilbagebetales afgiftsfrit, kan højst udgøre 500 kr.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.«

6) Nr. 10 affattes således:

»10. § 46, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.«

7) Efter nr. 10 indsættes som nyt nummer:

»03. I § 47 ændres »§ 46, stk. 2« til: »§ 46, stk. 1«, og i § 55 ændres »§ 46, stk. 1 og 2« til: »§ 46, stk. 1.«

Til § 2

8) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Pensionsbeskatningslovens § 8, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 2, har virkning for forsikringer oprettet den 1. januar 1990 eller senere.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

9) Stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ophævelse af pensionsbeskatningslovens § 46, stk. 2, ved denne lovs § 1, nr. 10, har ikke virkning for forsikringer, hvor der er aftalt samlet bonusudbetaling, når aftalen herom er indgået inden den 1. januar 1990.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Med ændringsforslaget præciseres det, at en pensionsordning i et pengeinstitut også vil være omfattet af undtagelsen fra omregning og efterbeskatning efter § 18 A.

Det vil sige, at såfremt det fremgår af aftalen med pengeinstituttet om en rateopsparing i pensionsøjemed, at invaliditet eller død berettiger til præmiefritagelse, opsat udbetaling eller påbegyndelse af udbetalingerne, vil dette ikke medføre omregning og efterbeskatning.

Til nr. 2

Det vil være aldeles urimeligt, om skattevæsenet skulle kunne score en betydelig gevinst gennem en måske hasarderet fortolkning om, at den i betragtning kommende indbetaling er 2.007 kr., hvor skatteyderen mener, at beløbet 1.998 kr. er det rette. Af administrative grunde foreslås imidlertid generelt, at bagatelgrænsen ændres til en bundgrænse.

Til nr. 3

Efter pensionsbeskatningslovens § 18 A skal der ske efterbeskatning i tilfælde, hvor indbetalingerne til en rateordning eller en pensionsordning med løbende udbetalinger nedsættes eller ophører, inden der er forløbet 10 år efter ordningens oprettelse.

Denne bestemmelse indebærer, at nedsættelser af indbetalinger til de nævnte pensionsordninger skal omregnes og efterbeskattes uanset den beløbsmæssige størrelse.

Der skal dog ikke ske omregning, når den årlige indbetaling kan fratrækkes under opfyldningsfradraget, som er 25.000 kr. reguleret.

Det har imidlertid vist sig at have u hensigtsmæssige følger i praksis, når opfyldningsfradraget er brugt til anden side, idet det betyder, at selv små udsving i indbetalingerne til ordningerne medfører efterbeskatning af pensionsindehaveren.

Det foreslås derfor, at der ikke skal ske omregning og efterbeskatning i tilfælde af, at nedsættelsen eller ophøret af indbetalingerne til skatteyderens pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 18 A udgør et samlet årligt beløb på indtil 2.000 kr.

Til nr. 4

En (forskuds)beskatning på 70 pct. er urime-
lig høj.

Til nr. 5

I lovforslagets nr. 8 er der foreslået en prak-
tisk regel, hvorefter rentebeløb på indtil 500 kr.
kan tilbagebetales fra en kapitalpensionsord-
ning, der helt ophæves, fordi der er indbetalt
mere, end der må fradrages.

Det foreslås, at denne praktiske regel udvi-
des til også at omfatte de tilfælde, hvor den
skattepligtige skal søge myndighederne om til-
bagebetaling på en kapitalpension, fordi 25.000
kr.'s grænsen er overskredet.

Til nr. 6

Hensigten med lovforslagets § 1, nr. 10, er at
indføre indkomstskattepligt for visse samlede
bonusudbetalinger, der efter gældende lov er
afgiftspligtige. Det drejer sig om samlede
bonusudbetalinger hidrørende fra pensions-
ordninger med løbende udbetalinger og rate-
forsikringer.

Efter lovforslaget skal det være en betingelse
for, at bonusudbetalinger alene er afgiftspligtige,
at de udbetales samlet, og at de hidrører fra
en kapitalforsikring, og at udbetalingen omfat-
tes af lovens § 25.

Som lovforslaget er affattet, kan det forstås
sådan, at der indføres indkomstskattepligt, når
der udbetales bonus i forbindelse med, at en
pensionsordning med løbende udbetalinger el-
ler en rateforsikring bliver virksom ved død.
Dette har ikke været tilsigtet.

Efter ændringsforslaget undgås denne util-
sigtede virkning, mens lovforslagets formål i
øvrigt fastholdes.

Det sker ved, at den gældende lovs § 46, stk.
2, ophæves. Herefter vil beskatningen med af-
gift eller indkomstskat fremgå af § 46, stk. 1.

Efter denne regel beskattes bonusudbetalin-
ger efter reglerne i kapitel 2-3. Det kan fore-
komme, at der udbetales en samlet sum i for-
bindelse med en pensionsordning med løbende
udbetalinger eller en rateforsikring, og at der i
forbindelse hermed også sker en samlet bonus-
udbetaling. § 46, stk. 1's, henvisning til kapitel 2
og 3 medfører, at der foruden afgift af denne
samlede bonusudbetaling tillige skal betales
indkomsskat efter § 48 eller tillægsafgift efter §
48 A.

Til nr. 7

Der er tale om konsekvensændringer som
følge af den foreslåede ophævelse af pensions-
beskatningslovens § 46, stk. 2.

Til nr. 8

Det har vist sig at være u hensigtsmæssigt, at
den foreslåede adgang til oprettelse af ratefor-
sikringer som risikoforsikringer med skatte-
mæssig status som rateforsikring i pensionsøje-
med efter forslaget først træder i kraft dagen ef-
ter bekendtgørelsen i Lovtidende. Dette skyl-
des bl.a., at forfaldsdatoen for forsikringspræ-
mier ofte er den 1. januar i kalenderåret, hvor-
for det rent administrativt vil være bedst og
enklest at ændre bestående pensionsregulativ
med virkning fra et årsskifte.

Det foreslås derfor, at adgangen til at oprette
rateforsikringer som risikoforsikringer skal ha-
ve virkning fra den 1. januar 1990 eller senere.

Til nr. 9

Nogle forsikringspolicer indeholder ikke be-
stemmelser om, hvorledes den optjente bonus
skal anvendes. I de fleste tilfælde er dette be-
skrevet i et særligt bonusregulativ, der er til-
knyttet forsikringen.

Med ændringsforslaget sker der en præcise-
ring af, at overgangsreglen også vil omfatte de
forsikringer, hvor der i en særskilt aftale er ind-
sat bestemmelser om anvendelsen af bonus.

Aagaard (KF) Else Theill Sørensen (KF) Pernille Sams (KF) Svend Heiselberg (V) nfmnd.
Skrumsager Skau (V) Glistrup (FP) Elisabeth Arnold (RV) Bente Juncker (CD)
Kofod-Svendsen (KRF) Helen Beim (S) Erling Christensen (S) Pia Gjellerup (S)
Klaus Hækkerup (S) Løvig Simonsen (S) Stavad (S) fmd. Bjørn Poulsen (SF)
Jens Thoft (SF)

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål:

Hvorvidt vil det kunne forekomme, at den foreslåede § 46, stk. 2, kan udløse skatte- og/eller afgiftspligt, uanset at der ikke har været fuld fradragsret for præmieindbetalinger?

Svar:

Dette vil normalt ikke kunne forekomme. For alle pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 46 er der fradragsret for præmieindbetalinger.

Det skal dog bemærkes, at den årlige fradragsberettigede indbetaling til en kapitalpension maksimalt kan udgøre 25.000 kr. årligt. Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20 og udgør for indkomståret 1990 27.900 kr. Hvis indbetalingerne til en kapitalforsikring har overskredet beløbsgrænsen, har den skattepligtige ikke haft fradragsret for det overskydende beløb. Bestemmelsen i det foreslåede § 46, stk. 2, 2. pkt., om afgift af bonusbeløb skal efter lovforslaget gælde i et sådant tilfælde. Dette betegner ikke en ændring af den gældende retstilstand.

Spørgsmål:

Skal det næstsidste ord (»kun«) i forslagets § 1, nr. 10, fortolkes sådan, at der skal svares skat, hvor denne beløbsmæssigt er mindre end afgiften?

Svar:

Det næstsidste ord »kun« i forslagets § 1, nr. 10, skal fortolkes således, at der altid i denne situation skal svares afgift af bonusbeløbet og ikke indkomstskat.

Spørgsmål:

Ad § 1, nr. 2, sidste sætning bedes oplyst, hvilke (lov)regler der gælder om den maksimale og den minimale afstand mellem policedage.

Svar:

Ved policedagen forstås årsdagen for poli- cens oprettelse. Adgangen til at tegne ratefor- sikring i pensionsøjemed som en ren risikofor- sikring skal ifølge lovforslaget være betinget af, at forsikringen ikke giver ret til udbetaling, så- fremt forsikrede bliver invalid eller dør senere end først indtrædende policedag efter det fyld- te 70. år.

Eksempel:

Polisen oprettes den 15. april 1990. Den for- sikrede er født den 1. april 1950 og fylder altså 70 år den 1. april år 2020. Efter lovforslaget er det en betingelse, at forsikringen ikke giver ret til udbetaling, hvis den forsikrede bliver invalid eller dør efter den 15. april år 2020.

Formuleringen af § 1, nr. 2, svarer til reglen i den gældende lovs § 10, stk. 1, nr. 2, sidste pkt., der stiller en lignende betingelse for kapitalfor- sikringer i pensionsøjemed.

Spørgsmål:

En udførlig redegørelse udbedes for af- grænsningen af de tilfælde, hvorefter der ved ophævelse af en pensionsordning skal tilbage- holdes 70 pct. af det opsparede pensionsbeløb, jf. forslagets § 1, nr. 7, samt en begrundelse for denne tilbageholdelsesprocent og oplysning om, hvor stort provenutabet må forventes at blive for hvert procentpoint, hvormed de 70 pct. nedsættes.

Svar:

Lovforslagets § 1, nr. 7, drejer sig om tilfælde, hvor præmierne eller bidragene til pensions- ordninger med løbende udbetalinger samt til rateforsikring og rateopsparing nedsættes eller standses inden 10 år efter oprettelse af pen- sionsordningen.

Efter pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, er der fuld fradragsret for indbetalinger til en

pensionsordning med løbende udbetalinger eller en ratepension, når bidragsperioden er 10 år eller derover. Når den aftalte bidragsperiode er mindre end 10 år, skal fradragsretten for de samlede præmier og bidrag efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 4-5, fordeles med lige store beløb over en periode på 10 år, begyndende med indskudsåret eller det første præmie- eller bidragsår. Der kan dog altid fradrages mindst 25.000 kr. årlig; dette beløb reguleres efter personskattelovens § 20 og udgør for indkomståret 1990 27.900 kr. Nedsættes eller ophører indbetalingerne inden 10 år efter en pensionsordnings oprettelse, har pensionsindehaveren opnået et større fradrag i indbetalingsårene end denne er berettiget til. Indehaveren burde i stedet have fradraget indbetalingerne over 10 år.

I tilfælde af denne art er der givet indehaveren af ordningen adgang til at vælge mellem enten efterbeskatning og opretholdelse af ordningen eller fuldstændig ophævelse af ordningen uden afgiftsmæssige konsekvenser.

Vælges der efterbeskatning, sker der først en omberegning, således at de faktisk indbetalte præmier eller bidrag fordeles over 10 år. Efterbeskatningen går herefter ud på, at den skattepligtige personlige indkomst for de pågældende fradragsår forhøjes med de for meget fratrukne beløb med tillæg af 6 pct. pr. år siden ordningens oprettelse.

I stedet for efterbeskatning kan pensionsindehaveren vælge at ophæve ordningen. Dette kan ske afgiftsfrit. Vælger skatteyderen at ophæve pensionsordningen vil det medføre, at den pågældende indehaver af ordningen i skattemæssig henseende stilles, som om ordningen aldrig var oprettet.

Det sker på den måde, at de foretagne fradrag skal medregnes fuldt ud i den skattepligtige indkomst som personlig indkomst for fradragsårene med et procenttillæg på 6 pct. for hvert år fra udløbet af det første indbetalingsår til udløbet af det år, hvor indbetalingen ophørte. Ordningen betragtes herefter skattemæssigt som bortfaldet.

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget skal forslaget om, at forsikringsselskabet eller pengeinstitutet skal tilbageholde 70 pct. af pensionskapitalen, afløse den gældende regel om, at der ved ophævelsen af ordningen kun må udbetales 30 pct. af ordningens værdi, medens resten først må udbetales efter modtagen meddelelse fra Told- og Skattestyrelsen. Efter den foreslåede ændring indføres der lignende regler som allerede eksisterer ved ophævelse af pensionsordninger i utide. Efter disse regler skal forsikringsselskabet eller pengeinstitutet ved ophævelse i utide tilbageholde 70 pct. som en foreløbig skat, der tages i betragtning ved årsopgørelsen på samme måde som andre foreløbige indbetalinger. Det skal endvidere bemærkes, at det er et ønske fra forsikringsselskaberne, at tilbageholdelsesproceduren efter § 18 A er i overensstemmelse med den procedure, der gælder for tilbageholdelse af 70 pct. ved ophævelse i utide, da det vil være en fordel for selskaberne med ensartede principper for tilbageholdelsen.

En nedsættelse af det tilbageholdte beløb vil medføre en risiko for, at en del af det skattekrav, som tilbageholdelsen skal sikre, ikke bliver betalt. Det er ikke muligt at foretage et underbygget skøn over det provenutab, der kan blive tale om som følge heraf.

ASSURANDØR-SOCIETETET

Folketingets Skatteudvalg

9. februar 1990

L 144 – Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af pensionsordninger m.v.*1. Indledning*

Assurandør-Societetet har gennemgået forslaget og kan oplyse, at der er flere elementer i lovforslaget, som societetet ser på med stor tilfredshed. Det gælder således især muligheden for at tegne rateforsikringer som rene risikoforsikringer (§ 1, nr. 2) samt at præmienedsættelse/-ophør p.g.a. præmiefritagelse ved invaliditet ikke udløser efterbeskatning efter PBL § 18 A (§ 1, nr. 5).

Derimod er Assurandør-Societetet *uenig* i udformningen af bestemmelsen om beskatning af *bonus* med dertil hørende ikrafttrædelsesbestemmelse (§§ 1, nr. 10 og 2).

Endvidere finder Assurandør-Societetet det *meget beklageligt*, at den ovenfor omtalte *efterbeskatningsbestemmelse i PBL § 18 A*, som blev indført i forbindelse med skattereformen, alene ændres i relation til visse, men ikke alle, tilfælde af invaliditet, samt at andre situationer, hvor der heller ikke foreligger skattespekulation, fortsat rammes af efterbeskatningen.

Endelig skal Assurandør-Societetet tillade sig at foreslå *et par andre ajourføringer* af pensionsbeskatningsloven på områder, hvor regelsættet desværre ikke har fulgt trit med forsikringsbehovet.

Assurandør-Societetet vil i det følgende fremkomme med uddybende bemærkninger primært til ovenstående:

2. Forslagets §§ 1, nr. 10, og 2, stk. 3 – bonus

2.1. Ifølge forslaget foreslås det, at bonusudbetalinger – på nær bonusudbetalinger fra kapitalforsikringer – skal medregnes som skattepligtig indkomst (personlig indkomst).

Forslaget skal ifølge bemærkningerne ses i sammenhæng med, at samlede bonusudbetalinger (kontantbonus og kontant opsparret bonus) vil vokse, når der åbnes op for, at rateforsikringer – efter forslagets § 1, nr. 2 – kan tegnes som rene risikoforsikringer, og at det derfor ikke findes rimeligt, at disse udbetalinger blot afgiftsbelægges med 40 pct.

Assurandør-Societetet kan i princippet godt se, at en 40 pct.'s-beskatning ikke harmonerer med, at udbetalingerne iøvrigt fra de pågældende ordninger er skattepligtig indkomst. Assurandør-Societetet har imidlertid to for så vidt tekniske indvendinger mod bestemmelsens udformning:

For det første indebærer formuleringen, at en bonusudbetaling ved død skal medregnes som skattepligtig indkomst. Dette er en klar skærpe i forhold til den gældende retsstilling (hvorefter der alene skal betales 40 pct.'s-afgift), og i hvert fald ikke det, skatteministeren har haft i tankerne ved udfærdigelsen af lovforslaget, jf. ovenfor.

For at afbøde dette, men også for det andet, fordi forslaget om at gøre bonusbetalinger til skattepligtig indkomst er særdeles upraktisk for pensionsinstitutterne og faktisk også for Skattevæsenet, skal Assurandør-Societetet derfor foreslå, at PBL § 46, stk. 2, (forslagets § 1, nr. 10) helt udgår og iøvrigt også i den nugældende form, men dermed således at PBL § 46, stk. 1 formuleres således:

»Reglerne i kapitel 2-3 om afgift eller indkomstskat eller afgift og indkomstskat efter lovens § 48 eller afgift og tillægsafgift efter lovens § 48 A af udbetalinger m.v. gælder også for beløb,

der hidrører fra bonus, renter og salgsavancer m.v.»

Stk. 3 i PBL § 46 vil derefter blive stk. 2.

Herved opnås den af skatteministeren ønskede ændring af praksis, men dog på en lidt anden måde, idet beskatningen af samlede bonusudbetalinger vil skulle ske som en »ophævelse i utide« efter PBL §§ 29-31 og 48 eller 48 A. Denne fremgangsmåde indebærer en administrativ lettelse for forsikringsselskaberne, idet den samlede bonusudbetaling blot skal behandles som andre »ophævelser i utide« med deraf følgende pligt for forsikringsselskaberne til at tilbageholde 70 pct. til dækning af skattekravet. Selskaberne undgår herved at skulle fremskaffe skattekort m.v., men samtidig skal det pointeres, at Skattevæsenet får større sikkerhed for skattekravet.

Med formuleringen undgås det samtidig, at bonusudbetalinger ved dødsfald udløser andet og mere end 40 pct.'s-afgift, hvilket er overensstemmende med lovens almindelige princip om, at udbetaling ved død er en »normaludbetaling« på linie med udbetaling ved opnået pensionsalder og invaliditet.

2.2. Angående ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 2, stk. 3, for samlede bonusudbetalinger fremgår det, at den nye beskatningsregel »ikke har virkning for forsikringer, hvor der i policen er aftalt samlet bonusudbetaling, når forsikringerne er indgået inden den 1. januar 1990«. Assurandør-Societetet skal hertil bemærke, at der i praksis ofte slet ikke foreligger en egentlig police. Hvis police foreligger, vil aftalen om samlet bonusbetaling ikke nødvendigvis fremgå af denne, men derimod af en særskilt aftale. For at tage højde for nævnte praksis skal det derfor foreslås, at ikrafttrædelsesbestemmelsen f.eks. formuleres således:

»... ikke har virkning for forsikringer, hvor der er aftalt en samlet bonusudbetaling, når aftalen herom er indgået inden den 1. januar 1990«.

3. Forslagets § 1, nr. 5 – undtagelser fra § 18 A-efterbeskatning

3.1. I forbindelse med skattereformen blev der med virkning fra 1. januar 1987 indført en efterbeskatningsbestemmelse for private pensionsordninger, møntet på situationer, hvor den faktiske bidragsbetaling var mindre end den med pensionsinstituttet aftalte bidragsbe-

taling. Reglen blev indført for at ligestille personer, der allerede ved oprettelsen af ordningen har en bidragsperiode på under 10 år, med personer, der efterfølgende forkorter indbetalingsperioden ved at standse eller nedsætte indbetalingerne.

Assurandør-Societetet anfægter ikke behovet for, at der i skattelovgivningen bør være værneregler mod spekulation, men Assurandør-Societetet har over for Skatteministeriet utallige gange gjort opmærksom på den yderst usmidige måde, som bestemmelsen fortolkes på af Skatteministeriet. Assurandør-Societetet er derfor glad for, at det omsider er lykkedes at overbevise Skatteministeriet om, at invaliditet med ret til præmiefritagelse og dermed følgende ophør af indbetalinger ikke er et led i skattepekulation.

Men Assurandør-Societetet må gøre opmærksom på, at der fortsat kan være tilfælde, hvor det ikke kan udelukkes, at der kan blive tale om efterbeskatning i tilfælde af invaliditet og selv i tilfælde af død.

Der kan således være tilfælde, hvor forsikringsbetingelserne efter en særlig klausulering ikke yder præmiefritagelse som følge af specielle sygdomme som f.eks. iskias. Kunden mister imidlertid ofte erhvervsevnen med den konsekvens, at præmiebetalingen må standses på grund af forringede økonomiske vilkår.

Endvidere kan der være tilfælde, hvor præmiebetalingen på den opsatte livrente ophører på grund af død, inden ordningen er blevet virksom. Efter den foreslåede formulering af lovbestemmelsen kan det ikke udelukkes, at dødsfald, der indebærer, at den opsatte livrente falder bort, er det modsatte af »et dødsfald, der berettiger til opsat udbetaling« med den konsekvens, at efterbeskatning udløses.

For at undgå efterbeskatning i de nævnte tilfælde skal Assurandør-Societetet foreslå, at lovændringen formuleres således:

»Omregning skal dog ikke ske i tilfælde, hvor indbetalingerne nedsættes eller ophører på grund af ejerens død eller invaliditet«.

Som det fremgår er eftersætningen i lovforslaget udgået. Herved opnås også, at pengeinstitutordninger kan undtages fra efterbeskatning i tilfælde af invaliditet, idet ordet »policevilkår« alene relaterer sig til forsikringsordninger.

3.2. Endvidere må Assurandør-Societetet gøre opmærksom på, at der er mange andre situationer, hvor indbetalingerne nedsættes eller ophører, uden at det kan karakteriseres som skattespekulation. De mest oplagte situationer, hvor der typisk er udefra kommende omstændigheder, som betinger nedsættelsen eller ophøret, er følgende:

Ændringer af præmiebetaling i forbindelse med separation/skilsmiss

F.eks. har forsikringstageren tegnet en livsvarig livrente samt en overlevelsereente med ægtefællen som forsikret, og hvor forsikringstageren ved ægteskabets ophør ophører med at betale overlevelserenten, mens betalingen til livrenten fortsætter uændret. Ifølge Skatteministeriet udløses der § 18 A-efterbeskatning.

Kombinerede forsikringer

I forsikringsselskabernes standardprodukt-sortiment findes flere typer af såkaldte kombinerede forsikringer, hvor det er karakteristisk, at produkterne mixes efter kundernes behov, men således, at de fremstår som et samlet produkt. Eksempler herpå er rateforsikring kombineret med enten en børnepension eller en invaliderente.

Der betales f.eks. en præmie på 40.000 kr., hvoraf 10.000 kr. angår invaliderenten, mens restbeløbet angår rateforsikringen. F.eks. ønskes præmien i sin helhed fremover indbetalt på rateordningen. Den samlede præmie er uændret, men præmiebetalingen til invaliderenten er ophørt.

Den modsatte situation kan også tænkes, således at der indbetales en samlet præmie på 40.000 kr. til en rateforsikring. F.eks. ønskes præmien fremover opdelt således, at 10.000 kr. indbetales på invaliderenten, mens resten indbetales på rateforsikringen.

I førstnævnte situation udløses der efter Skatteministeriets opfattelse § 18 A-efterbeskatning, fordi præmiebetalingen til invaliderenten ophører. Med hensyn til sidstnævnte situation anviser ministeriet, at hele præmien indbetales på rateforsikringen kombineret med, at 10.000 kr. af præmien § 41-overføres til invaliderenten.

Skift fra et forsikringsselskab til et andet

Pensionsbeskatningsloven forhindrer mobilitet, idet skift af pensionsleverandør fra et forsikringsselskab til et andet bevirker, ifølge Skatteministeriet, at der skattemæssigt er tale om to forsikringsordninger, fordi skiftet sker ved, at det afgivende selskab omskriver pensionsordningen til fripolice, mens det modtagende selskab nytegner en ordning med samme præmieudløbstidspunkt samt samme vilkår iøvrigt. Ordningerne er imidlertid set under ét, efter Assurandør-Societetets opfattelse, skattemæssigt at betragte som én ordning. Skatteministeriet mener derimod, at der udløses § 18 A-efterbeskatning.

Kollektive ordninger uden for arbejdsgiver-/arbejdstagerforhold med svingende præmier

Det karakteristiske er, at præmien er svingende fra år til år, uden at den enkelte har nogen indflydelse herpå og uden at forsikringsydelseerne behøver at svinge i samme takt. Præmien fastsættes for hele gruppen således, at en periodes indbetaling svarer til periodens risiko. Præmien påvirkes af alder, køn, pristal, skadesforløb for gruppen, aldersfordeling, ændringer i præmieprincipper og karenperiode. Svingningerne er af så ringe størrelsesorden, at der for skattevæsenet ligger et oplagt besparelspotentiale i at undtage denne kategori fra § 18 A-efterbeskatningen.

Assurandør-Societetet skal opfordre til, at de nævnte situationer undtages fra § 18 A-efterbeskatning enten baserende sig på en fortolkning af bestemmelsen eller ved en egentlig lovændring.

4. Ad forslagens § 1, nr. 4 – arbejdstagers fratreden og tilbagebetaling af præmie

Ifølge forslaget præciseres det, at tilbagebetaling til arbejdsgiveren af forudbetalt præmie for tiden efter fratredelsen ikke udløser afgiftspligt m.v. for arbejdstageren.

Assurandør-Societetet opfatter bestemmelsen således, at den kan anvendes uanset, at tilbagebetalingen relaterer sig til flere indkomstår.

Hvis der f.eks. er indkomstår svarende til kalenderåret, og hvor præmien forfalder pr. 1.7.90 for tiden 1.7.90 til 1.7.91, og hvor medarbejderen fratræder pr. 1.3.91, vil der kunne ske tilbagebetaling efter den foreslåede bestemmelse for tiden 1.3.91-1.7.91. Noget tilsvarende kan forekomme ved forskudt indkomstår.

5. Udvidet adgang til skattefri pensionsoverførsler (§ 41-overførsler) ved død og invaliditet

Ifølge PBL § 44 er det en betingelse for at anvende reglen i § 41, at der ikke forinden overførslen er indtrådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt vedrørende de overførte beløb. I praksis har det vist sig, at denne bestemmelse er upraktisk, når der er tale om kapitalpensioner, hvor afgiftspligt indtræder efter PBL § 25, nr. 2-4 som følge af død eller invaliditet.

Efter Assurandør-Societetets opfattelse bør der således gives adgang til, at kapitalpensionen i tilfælde af invaliditet afgiftsfrit kan overføres til en straks begyndende invaliderente.

Samtidig bør der i tilfælde af dødsfald gives adgang til afgiftsfri overførsel til en til fordel for enken (enkemanden) straks begyndende livrente. Nævnte ville kunne medvirke til, at der ved invaliditet og dødsfald skabes en økonomisk tryghed for de berørte. Fiskalt ses der ikke at kunne spekuleres heri, idet der jo tværtimod bliver tale om, at der i stedet for 40 pct.'s-afgiften skal svares almindelig indkomstskat af de kommende udbetalinger.

Assurandør-Societetet skal opfordre til, at PBL § 44 og PBL § 25, nr. 2-4, følgelig ændres således, at PBL § 41 kan anvendes, hvis der er indtrådt afgiftspligt efter PBL § 25, nr. 2-4. Nævnte er iøvrigt i overensstemmelse med forslag, som blev stillet af det såkaldte »pensionskasseudvalg«, jf. betænkning nr. 1096 fra april 1987.

6. Papirløst samlevende

Den 28.12.1989 vedtog Folketinget en ændring af arveafgiftslovens § 2, idet personer, der har haft fælles bopæl med arvelader i de sidste to år før dødsfaldet, ikke længere skal søge om, at arveafgiften beregnes efter arveafgiftsklasse A, men automatisk opnår denne ret i kraft af lovændringen.

Assurandør-Societetet har hilst denne objektivisering velkommen, men finder, at lovændringen bør få afsmittende virkning på pensionsbeskatningslovens begunstigelsesregler i PBL afsnit I, hvorefter der i dag – helt ude af trit med de eksisterende samlivsformer – ikke er adgang til at indsætte en papirløs samlever som begunstiget. Ganske vist kan der oprettes testamente til fordel for samleveren, men dette er en besværlig »omvej«, der i øvrigt ikke giver den

forsikrede sædvanlig fortrinsret frem for forsikringstagerens kreditorer.

Assurandør-Societetet finder derfor, at der bør være mulighed for indsættelse af en papirløs samlever som begunstiget. En sådan regel bør følges op af, at udbetalinger fra ordningen skattemæssigt behandles på samme måde som udbetalinger til en ægtefælle, d.v.s. for rateordningers vedkommende beskatning som personlig indkomst.

For at sikre reel ligestilling med ægtefæller skal Assurandør-Societetet endelig foreslå, at pensionsordninger med løbende udbetalinger efter lovens § 2, nr. 4 også tillades tegnet til fordel for en papirløs samlever og dermed således, at udbetalinger er skattepligtige som personlig indkomst.

For at gennemføre nævnte konsekvent, vil der kræves ændringer i PBL § 2, nr. 4, § 4, stk. 2, § 5, stk. 2, § 8, nr. 4, § 10, stk. 1, nr. 4, § 18, stk. 7, § 19, § 20, § 23, og § 30, stk. 2.

Assurandør-Societetet skal opfordre til, at det indgående overvejes, om tiden ikke er inde til at foretage nævnte modernisering af pensionsbeskatningslovgivningen. Det kan ikke være rigtigt, at pensionsbeskatningsloven på denne måde skal halte bagefter, når f.eks. både arbejdsskadesforsikringsloven og erstatningsansvarsloven og nu også arveafgiftsloven har erkendt, at papirløse samlivsforhold stort set bør sidestilles med almindelige ægteskaber.

7. Den skattemæssige behandling af pensionsordninger i relation til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale

Der henvises til vedlagte skrivelse af 18.1.90 til Skatteministeriet.

8. Afslutning

Da det jo ikke er hver dag pensionsbeskatningslovgivningen revideres og skatteministeren jo i øvrigt har nedlagt den arbejdsgruppe under forenklingudvalget, der fik til opgave at forenkle pensionsbeskatningsloven, skal Assurandør-Societetet kraftigt opfordre til, at lejligheden benyttes til at gennemføre de af Assurandør-Societetet foreslåede ændringer, som i øvrigt også tidligere er foreslået over for Skatteministeriet.

Det skal understreges, at der udelukkende er tale om ændringer, som skaber bedre vilkår for pensionsinstitutternes kunder, og vel at mærke

efter Assurandør-Societetets opfattelse ikke ændringer, som indebærer noget nævneværdigt provenutab for det offentlige, men måske snarere en gevinst herunder i form af fjernelse af en række administrative opgaver, som i dag påhviler Skattevæsenet.

Assurandør-Societetet stiller sig til rådighed med eventuelle yderligere oplysninger, såfremt dette måtte ønskes *og skal i øvrigt anmode om foretræde for Skatteudvalget.*

Med venlig hilsen

Steen Leth Jeppesen

/ Åse Kogsbøll

ASSURANDØR-SOCIETETET

Skatteministeriet

Den 18. januar 1990

Vedr.: Den skattemæssige behandling af pensionsordninger i relation til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale

Den 08.12.1989 har Revisionscentret over for skatteministeren påpeget en række problemer vedrørende den skattemæssige behandling af pensionsordninger i relation til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale.

Den 12.09.1989 har skatteministeren besvaret et spørgsmål fra folketingsmedlem Jens Thoft (SF) om den skattemæssige behandling af kapitalpensionskonti for udsendte til Grønland.

Med denne skrivelse vil Assurandør-Societetet gøre ministeriet opmærksom på, at de skattemæssige problemer vedrørende fradragsret

for pensionsordninger for udsendte til Grønland også vedrører rateforsikringer og pensionsordninger med løbende ydelser med en garantiperiode.

Assurandør-Societetet håber, at ovennævnte kan medvirke til en samlet løsning af problemerne for de danskere i Grønland, som har tegnet pensionsordning.

Assurandør-Societetet stiller sig gerne til rådighed med hensyn til eventuelle yderligere oplysninger, ligesom societetet gerne deltager i et møde om disse problemer.

Med venlig hilsen

Niels Espersen

Den 23. marts 1990

Skatteministeriet, departementet

Til Folketingets Skatteudvalg

Ad forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger (Rateforsikring som risikoforsikring, fordeling af pensionsafgift mellem Færøerne og Danmark, bonus m.v.)

I skrivelse af 9. februar 1990 (L 144 – bilag 4) har Assurandør-Societetet rettet henvendelse til udvalget om de foreslåede ændringer af bestemmelserne om den skattemæssige behandling af bonus og efterbeskatning af privat tegnede pensionsordninger. Endvidere indeholder henvendelsen forslag til et par yderligere justeringer af pensionsbeskatningsloven.

Jeg skal i den anledning bemærke følgende, idet jeg henviser til de enkelte punkter i henvendelsen:

Ad pkt. 1

Jeg har med glæde bemærket, at Assurandør-Societetet ser med stor tilfredshed på lovforslagets § 1, nr. 2, og § 1, nr. 5.

Ad pkt. 2

Assurandør-Societetet slår til lyd for en ændret affattelse af lovforslagets bestemmelser om beskatningen af bonusudbetalinger.

Efter den gældende lov betales der alene afgift af bonusbeløb, der udbetales samlet, når forsikringen bliver virksom, ophæves eller bortfalder. Andre bonusudbetalinger medregnes til den skattepligtige indkomst. Hvis bonus tilskrives forsikringen, udløser tilskrivningen hverken skatte- eller afgiftspligt.

For kapitalforsikringer bibeholder lovforslaget den gældende regel om, at der alene skal betales afgift ved samlet bonusudbetaling, når kapitalforsikringen bliver virksom.

For pensionsforsikringer med løbende udbetalinger samt rateforsikringer i pensionsøjemed foreslås den gældende regel ændret, således at bonusudbetalinger vedrørende disse forsikringer altid skal medregnes i den skattepligtige indkomst.

Forslaget sikrer, at bonusudbetalinger beskattes på samme måde som de øvrige udbeta-

linger fra pensionsforsikringer. Jeg vil gerne understrege, at forslaget bl.a. er affødt af, at Finanstilsynet og Assurandør-Societetet gjorde opmærksom på, at den almindelige opfattelse blandt forsikringsselskaber havde været, at samlede bonusudbetalinger fra en pensionsordning med løbende udbetalinger skulle medregnes til den skattepligtige indkomst. Efter Finanstilsynets og Assurandør-Societetets opfattelse kunne de gældende regler, hvorefter samlede bonusudbetalinger normalt kun er afgiftspligtige, have store og utilsigtede virkninger, idet den kunne forlede til, at pensionsordninger med løbende udbetalinger efterhånden blev omdannet til ordninger med meget store sumudbetalinger af bonus, således at der i realiteten i højere grad var tale om en kapitalpension.

Assurandør-Societetet gør opmærksom på, at lovforslagets § 1, nr. 10, ikke bør gælde, når der udbetales bonus i forbindelse med at forsikringen bliver virksom ved død.

Heri er jeg enig og jeg vil ved 2. behandling af lovforslaget stille et ændringsforslag.

Assurandør-Societetet foreslår, at ikrafttrædelsesreglen i lovforslagets § 2, nr. 3, affattes således, at aftale om samlet bonusindbetaling indgået inden 1. januar 1990, også tillægges betydning, selvom aftalen ikke fremgår af en police, men er indgået særskilt. Jeg kan tilslutte mig dette ønske, hvorom jeg vil stille ændringsforslag ved 2. behandling af lovforslaget.

Assurandør-Societetet foreslår endvidere, at lovforslagets § 1, nr. 10, indarbejdes i lovforslagets bestemmelser om »ophævelse i utide«. Jeg kan ikke gå ind for denne tanke, der vil medføre en u hensigtsmæssig sammenblanding af de tilfælde, hvor en pensionsordning hæves i utide, og de i lovforslaget omhandlede situationer, hvor dette ikke er tilfældet. Det må iøvrigt efter min mening være mest praktisk for såvel selska-

ber som myndigheder, at bonusudbetalinger behandles efter de samme regler som øvrige udbetalinger.

Ad pkt. 3

Assurandør-Societetets bemærkninger vedrører de foreslåede ændringer i lovens § 18 A.

Denne bestemmelse går ud på, at 10-års-reglen i lovens § 18 (omtalt i mit svar på spørgsmål 4 – L 144, bilag 2) tilpasses ved en omregning, når en efterfølgende nedsættelse af eller ophør med indbetalingerne inden 10 år efter en pensionsordnings oprettelse medfører, at der er foretaget for store fradrag i den skattepligtige indkomst.

Efter lovforslagets § 1, nr. 5, lempes reglen, således at der ikke skal ske omregning efter § 18 A, når indbetalingerne nedsættes eller ophører på grund af ejerens død eller invaliditet og dette efter policevilkårene berettiger til præmiefritagelse, opsat udbetaling eller påbegyndelse af udbetalingerne.

Assurandør-Societetet er tilfreds med dette forslag, men societetet slår til lyd for, at lempelsen også skal gælde, når forsikringstageren bliver syg, uden at det giver den pågældende ret til præmiefritagelse.

I den forbindelse vil jeg understrege, at den skattemæssige behandling af pensionsordninger ved omberegning af bidragene efter § 18 A efter lovforslaget knytter sig forsikringsvilkårene, hvilket er et objektivi kriterie.

Det vil således sige, at såfremt forsikringsbetingelserne yder præmiefritagelse for visse sygdomme, vil der ikke i disse tilfælde ske efterbeskatning.

Jeg finder det derimod ikke hensigtsmæssigt at lempe for efterbeskatning i tilfælde af sygdom, hvor forsikringsbetingelserne ikke samtidig yder præmiefritagelse, idet disse tilfælde vil være vanskeligt administrerbare.

Jeg kan hermed ikke støtte Societetets forslag om lempelse for efterbeskatning i de tilfælde, hvor forsikringstageren bliver syg, uden at det giver den pågældende ret til præmiefritagelse.

Endvidere agter jeg at fremkomme med et ændringsforslag ved 2. behandling til lovforslagets § 1, nr. 5, således at det præciseres, at lempelse for omregning efter § 18 A også gælder for pensionsordninger i pengeinstitutter.

Societetet anfører endelig et tilfælde, hvor præmiebetaling på en opsat livrente ophører på grund af død, inden ordningen er blevet virksom. Et dødsfald, der indebærer, at den opsatte livrente falder bort, er efter min opfattelse allerede omfattet af den gældende undtagelse i § 18 A.

Til Societetets øvrige forslag til ændring af § 18 A vil jeg anføre, at en arbejdsgruppe bl.a. overvejer eventuelle ændringer af § 18 A. Yderligere ændringer af bestemmelsen må afvente færdiggørelse af dette arbejde, og de skal i givet fald fremsættes samlet.

Til visse af Societetets forslag vil jeg herudover gerne knytte de nedenfor anførte kommentarer.

Skift fra et forsikringselskab til et andet

Societetets bemærkning om, at pensionsbeskatningsloven forhindrer mobilitet er ikke korrekt.

Hvis en ordning overføres til en anden nyoprettet pensionsordning efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 41, kan indbetalingerne til den ordning, der overføres fra, ses i sammenhæng med indbetalingerne til den ordning, der overføres til. Hvis for eksempel en rateforsikring overføres til en nyoprettet rateopsparing, og indbetalingerne til rateopsparingen videreføres med beløb af samme størrelse, som hidtil er indbetalt til rateforsikringen, kan indbetalingerne ved anvendelsen af 10-årsreglen i pensionsbeskatningslovens § 18 og § 18 A ses i forlængelse af hinanden.

I de nævnte overførelsetilfælde gælder der således en samlet indbetalingsperiode på 10 år, og omregningsreglen i lovens § 18 A finder kun anvendelse, hvis indbetalingerne til den ordning, der overføres til, standses eller nedsættes, inden den samlede 10 års periode er udløbet.

Såfremt man foretager en fuldstændig overførelse af en pensionsordning fra et selskab til et andet, er der således intet skattemæssigt til hinder herfor.

Der er derimod ikke tale om en overførelse af en pensionsordning, når det afgivende selskab, som i Societetets eksempel, omskriver pensionsordningen til fripolice, mens det modtagne selskab nytegner en ordning med samme præmieudløbstid samt samme vilkår, men i øvrigt helt uden forbindelse med den gamle ordning. I dette tilfælde er der tale om to selvstæn-

dige pensionsordninger, som skattemæssigt behandles hver for sig.

Det er i øvrigt mit indtryk, at problemerne ved overførsel fra et selskab til et andet ikke skyldes skattereglerne, men snarere de forsikringstekniske gebyrer, der betales til det afgivende og det modtagende selskab ved overførsel.

Kollektive ordninger uden for arbejdsgiver/arbejdstagerforhold med svingende præmier:

Visse kollektive gruppelivsforsikringer uden for ansættelsesforhold er omfattet af reglen i pensionsbeskatningslovens § 18.

Det karakteristiske ved visse af disse ordninger er, at præmierne bliver fastsat for et år ad gangen. Den enkelte har ikke nogen indflydelse på svingningerne og forsikringsydelse behøver ikke nødvendigvis at svinge i samme takt. Når præmierne er svingende, skyldes det, at præmien for hele gruppen fastsættes således, at en periodes indbetaling svarer til periodens risiko. Dette bevirker, at der er udsving i præmiebeløbet fra år til år. Præmierne omregnes hvert år på grundlag af en række faktorer.

Jeg er klar over at konsekvenserne heraf kan forekomme u hensigtsmæssige for disse ordninger. Jeg kan derfor oplyse, at jeg agter at foreslå en bagatelgrænse indsat i § 18 A ved fremsættelse af et ændringsforslag til bestemmelsen ved 2. behandling af lovforslaget.

Herefter finder jeg ikke, at der skal foretages flere ændringer af pensionsbeskatningslovens § 18 A ved ændringsforslag til 2. behandling. Yderligere, mere vidtgående ændringer i regelsættet må kræve et tilbundsgående udredningsarbejde.

Ad pkt. 4

For så vidt angår det af Societetet anførte eksempel, hvor præmien forfalder den 1. juli 1990 for perioden 1. juli 1990 til 1. juli 1991 og hvor medarbejderen fratræder den 1. marts 1991, vil dette være omfattet af lovforslagets § 1, nr. 4. Der vil kunne ske tilbagebetaling for perioden 1. marts 1991-1. juli 1991.

Det er således korrekt, at bestemmelsen kan anvendes, uanset at tilbagebetalingen relaterer sig til to indkomstår.

Ad pkt. 5

Efter pensionsbeskatningslovens § 41 er der adgang til at overføre midler fra en pensionsordning til en anden ordning uden at dette skattemæssigt betragtes som udbetaling fra den overførte ordning eller som indbetaling til den nye ordning.

Dette gælder dog kun så længe, der ikke allerede er indtrådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt vedrørende det overførte beløb, jf. pensionsbeskatningslovens § 44.

Assurandør-Societetets forslag bryder fundamentalt med disse regler.

Er der oprettet en kapitalpension, en rateforsikring eller en invaliderente må det fastholdes, at ordningen skal beskattes eller afgiftsbelægges, når den efter den aftale, der er truffet mellem den skattepligtige og selskabet, kommer til udbetaling.

Ad pkt. 6

Den ændring af arveafgiftslovens § 2, hvorefter personer, der har haft fælles bopæl med arvelader i de sidste to år før dødsfaldet, kan opnå, at arveafgiften automatisk beregnes efter arveafgiftsklasse A, var blot en lovfæstelse af en fast dispensationspraksis.

Til Societetets forslag om at lade papirløst samlevende være omfattet af pensionsbeskatningsloven skal jeg bemærke, at pensionsbeskatningsloven kun er en del af den samlede lovgivning på ægteskabsområdet, og jeg finder det ikke rigtigt at fremkomme med en isoleret ændring af pensionsbeskatningsloven på dette område – og da slet ikke i et ændringsforslag til en 2. behandling. Jeg vil imidlertid gerne medvirke til nærmere overvejelser om, hvorvidt der skal foretages tilsvarende ændringer i pensionsbeskatningsloven, men disse må indgå i overvejelser om den samlede lovgivning, der regulerer ægteskab og papirløst samliv.

Ad pkt. 7

Jeg er opmærksom på, at de skattemæssige problemer for udsendte til Grønland også angår rateforsikringer og pensionsordninger med løbende ydelser med en garantiperiode.

For en nærmere redegørelse angående de skattemæssige problemer vedrørende pensionsordninger for udsendte til Grønland henvises til svar på spørgsmål 7 fra Skatteudvalget (L 144 – bilag 3).

Ad pkt. 8

Min beslutning om at nedlægge pensionsbeskatningsgruppen skyldes ikke, at jeg mener, at der ikke kan forenkles på pensionsbeskatningsområdet. Beslutningen er heller ikke på nogen måde udtryk for, at jeg ikke har vilje til at gennemføre nødvendige ændringer af pensionsbeskatningsloven.

Beslutningen er derimod taget af hensyn til en prioritering af arbejdet i ministeriet. Jeg har besluttet at fortsætte og intensivere forenklingsarbejdet. Samtidig har jeg besluttet at prioritere det forenklingsarbejde højest, som kan føre til væsentlige personalebesparelser i stat og kommune. Baggrunden for dette er, at der er indgået en aftale med kommunerne om væsentlige personalereduktioner i de kommende år.

ANDERS FOGH RASMUSSEN

/ Carsten Vesterø Jensen